

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **FinancStav s. r. o.**, se sídlem Vrbenského 1543/12, Cheb, zastoupen JUDr. Hanou Vopálenskou, advokátkou v Chebu, Obrněné brigády 20/20, proti žalovanému: **Krajský úřad Karlovarského kraje**, se sídlem Závodní 353/88, Karlovy Vary, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 6. 2008, čj. 1249/RR/08/Par, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 29. 1. 2010, čj. 57 Ca 71/2008 – 60,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Městský úřad Locket (dále též „stavební úřad“) rozhodnutím ze dne 28. 2. 2008, čj. 2682/07/výst, uložil žalobci pokutu ve výši 75 000 Kč za spáchání správního deliktu podle § 180 odst. 5 písm. c) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), kterého se dopustil tím, že od 18. 6. 2007 do 22. 6. 2007 jako zhotovitel prováděl bez stavebního povolení změnu stavby „Stavební úpravy - zateplení objektu Locket, Sportovní č. p. 554“.

[2] Žalovaný rozhodnutím ze dne 17. 6. 2008, čj. 1249/RR/08/Par, zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí stavebního úřadu.

II.

[3] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“). Namítl v ní, že k posouzení toho, zda je k zateplení panelového domu nutné stavební povolení, je třeba odborných znalostí, nikoliv znalostí všeobecných. To ostatně uznal stavební úřad při ústním jednání konaném dne 9. 1. 2008. Žalobce proto navrhl zpracování odborného vyjádření. Správní orgán nemůže podle žalobce věcně přezkoumávat správnost znaleckého vyjádření a případně je nahrazovat vlastním úsudkem. Pokud měl správní orgán pochybnosti o závěrech odborného vyjádření, bylo na místě ustanovit znalce a nechat vypracovat znalecký posudek.

[4] Žalobce poukázal na nestandardní a nezákonný postup stavebního úřadu, který dne 26. 2. 2008 požádal Hasičský záchranný sbor Karlovarského kraje o stanovisko k Požárně bezpečnostnímu řešení zateplení a Odbornému vyjádření k zateplení, a aniž by jej obdržel, dne 28. 2. 2008 ve věci rozhodl. Tento postup podle žalobce potvrzuje, že stavební úřad postupoval neobjektivně a rozhodoval na základě neúplně zjištěného skutkového stavu. Daná stanoviska byla do spisu založena až dodatečně. Jelikož ve věci existovala čtyři rozporná odborná vyjádření, žalobce navrhl zpracování revizního znaleckého posudku nezávislého znalce, který by poskytl objektivní podklad pro posouzení věci. Žalobce tak navrhoval i z důvodu, že autor jednoho z posouzení Bc. J. P. je zaměstnancem Hasičského záchranného sboru, u něhož byla zaměstnána i úřednice stavebního úřadu. Žalovaný pochybil, pokud upřednostnil posouzení Bc. J. P. a vyjádření Hasičského záchranného sboru před odborným vyjádřením znalce. Vypracování znaleckého posudku odmítl, aniž by svůj postup řádně odůvodnil. Opatření revizního posudku bylo přitom povinností, nikoliv pouhým oprávněním, žalovaného. Nezákonnost rozhodnutí správních orgánů dokládá i vyžádané stanovisko stavebního úřadu Cheb, které potvrzuje, že pro provádění zateplení nevyžaduje stavební povolení ani ohlášení.

[5] Krajský soud žalobu zamítl rozsudkem ze dne 29. 1. 2010, čj. 57 Ca 71/2008 – 60. Soud žalovanému předně přisvědčil v tom, že zateplení předmětného panelového domu je stavební úpravou ve smyslu § 2 odst. 5 písm. c) stavebního zákona. Ve věci bylo třeba posoudit, zda stavební úprava může negativně ovlivnit požární bezpečnost ve smyslu § 103 odst. 1 písm. h) stavebního zákona. Za nesplnění této podmínky je nutno považovat i pouhou možnost negativního ovlivnění požární bezpečnosti. Z rozhodnutí stavebního úřadu je zřejmé, že pouze po posouzení předmětné stavební úpravy podle vyhlášky č. 137/1998 Sb. a příslušných technických norem ČSN nebylo možné jednoznačně uzavřít, že provedení předmětné stavební úpravy nemůže negativně ovlivnit požární bezpečnost. Stavební úřad proto důvodně dospěl k závěru, že stavební úpravu je možné realizovat pouze na základě stavebního povolení podle § 115 stavebního zákona.

[6] Krajský soud dále podrobně zrekapituloval průběh důkazního řízení. Připomněl, že v souladu s § 110 odst. 2 písm. b) stavebního zákona ve spojení s přílohou 1 vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb a § 31 odst. 1 písm. b) zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, je nutné ke stavebnímu povolení doložit stanovisko dotčeného orgánu na

úseku požární ochrany a ochrany obyvatelstva, kterým je podle § 10 odst. 6 zákona č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému Hasičský záchranný sbor. Stavební úřad nepochybil, jestliže přezkoumával odborné vyjádření znalce. Jak vyplývá z protokolu ze dne 9. 1. 2008, žalobce se zavázal předložit Stanovisko Hasičského záchranného sboru coby dotčeného orgánu ve stavebním řízení, který byl jako jediný oprávněn vydat souhlasné stanovisko k Požárně bezpečnostnímu řešení zateplení zpracovanému Ing. J. H. Žalobce však toto stanovisko nepředložil, ale naopak doložil Odborné vyjádření k zateplení zpracované B. B. Požárně bezpečnostní řešení zateplení objektu ani Odborné vyjádření k zateplení zpracované nejsou podklady, které by byly pro správní orgány závazné ve smyslu § 50 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb. správního řádu (dále jen „správní řád“). Správní orgán je proto měl hodnotit podle své úvahy. Soud proto jako nedůvodnou vyhodnotil námitku, že rozhodnutí stavebního úřadu nebylo učiněno na základě úplně zjištěného skutkového stavu a že stavební úřad při hodnocení důkazů vybočil ze zákonného rámce.

[7] Krajský soud odmítl i námitku žalobce, dle které měl stavební úřad nechat vypracovat znalecký posudek. Stavební úřad posoudil žalobcem předložené Požárně bezpečnostní řešení zateplení a Odborné vyjádření k zateplení podle stavebního zákona, vyhlášky č. 137/1998 Sb. a příslušných technických norem ČSN. Aniž by bylo třeba dalších odborných znalostí, správní orgán srozumitelně vyložil, že se jedná o stavební úpravu, která změní, resp. nezlepší, požární bezpečnost stavby. Vypracování znaleckého posudku by proto bylo nadbytečné.

[8] Postup stavebního úřadu, který požádal Hasičský záchranný sbor Karlovarského kraje o stanovisko k Požárně bezpečnostnímu řešení zateplení a Odbornému vyjádření k zateplení, avšak ve věci rozhodl, aniž by jej vyčkal, je podle krajského soudu procesní vadou, která však neměla vliv na zákonnost rozhodnutí. Procesní pochybení bylo zhojeno postupem žalovaného v odvolacím řízení, který žalobce seznámil s doplněnými podklady pro rozhodnutí (s předmětným Stanoviskem Hasičského záchranného sboru a posouzením Bc. J. P.) a umožnil mu se k těmto podkladům vyjádřit. Bc. J. P. podával odborné vyjádření jako autorizovaný technik, nikoliv jako zaměstnanec Hasičského záchranného sboru. Soud nespatořoval nezákonnost ani v postupu pracovnice stavebního úřadu, která byla zaměstnána u Hasičského záchranného sboru. Žalobce nevznesl proti této úřední osobě námitku podjatosti a ani z rozhodnutí stavebního úřadu nelze shledat, že by z tohoto důvodu stavební úřad rozhodoval neobjektivně či bez právně relevantních podkladů.

[9] Krajský soud uzavřel, že žalobcem předložené Požárně bezpečnostní řešení zateplení objektu ani Odborné vyjádření k zateplení neprokazují nemožnost negativního ovlivnění požární bezpečnosti panelového domu. Stanovisko Hasičského záchranného sboru a posouzení Bc. J. P. naopak potvrzují závěr stavebního úřadu. Nebylo prokázáno, že předmětná stavební úprava nemůže negativně ovlivnit požární bezpečnost panelového domu. Proto nelze tvrdit, že žalovaný bezdůvodně upřednostnil jedno posouzení před druhým a odmítl vypracovat znalecký posudek.

III.

[10] Proti zamítavému rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Vyjádřil nesouhlas se závěrem krajského soudu, dle kterého správní orgány postupovaly v souladu se zákonem a řádně se vypořádaly s jednotlivými důkazy. Nesouhlasil ani s tím, že žalovaný ve smyslu § 50 správního řádu shromáždil dostatečné podklady o tom, že předmětná stavební úprava může negativně ovlivnit požární bezpečnost. Procesní pochybení stavebního úřadu nebylo postupem žalovaného zhojeno. Stěžovatel se neztotožnil ani se závěrem krajského soudu stran povinnosti ustanovit znalce. Ve věci existovaly dvě skupiny protichůdných odborných posudků. Žalovaný upřednostnil posouzení před odborným vyjádřením znalce. Přitom řádně nezdůvodnil, z jakého důvodu odmítl vypracování znaleckého posudku. Opatření revizního znaleckého posudku již nebylo pouhým oprávněním žalovaného, ale při existenci vzájemně rozporných důkazů jeho povinností. Tuto skutečnost nelze nahradit tím, že správní orgán porovnal odborná vyjádření s právními a technickými normami. Stěžovatel upozornil, že na podporu svých tvrzení navrhoval i provedení dalších důkazů, konkrétně stanoviskem stavebního úřadu v Chebu, který pro provádění zateplení nevyžaduje stavební povolení ani ohlášení, a dále Koordinovaným závazným stanoviskem Hasičského záchranného sboru Karlovarského kraje, z něhož plyne, že k totožné problematice vydává stanoviska zcela odlišná. Z rozhodnutí soudu však nevyplývá, že by uvedené důkazy byly provedeny, ani jak byly zohledněny. Žalovaný proto pochybil, jestliže potvrdil nezákonné rozhodnutí stavebního úřadu, které vycházelo z nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Tím, že krajský soud neprovedl stěžovatelem navrhované důkazy, nemohl věc posoudit komplexně.

IV.

[11] Žalovaný nevyužil svého práva vyjádřit se k podané kasační stížnosti.

V.

[12] Nejvyšší správní soud posoudil důvodnost kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.). Kasační stížnost není důvodná.

[13] Nejvyšší správní soud nepřehlédl, že po podání kasační stížnosti bylo dne 21. 10. 2010 proti stěžovateli zahájeno insolvenční řízení. Usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 17. 3. 2011, čj. KSPL 27 INS 12368/2010-A-9, byl zjištěn úpadek stěžovatele, byl ustanoven insolvenční správce a na majetek stěžovatele byl prohlášen konkurz. Bylo třeba posoudit, jaké procesní důsledky mají tyto skutečnosti na probíhající řízení o kasační stížnosti. Předmětem správního řízení bylo uložení pokuty za tzv. jiný správní delikt. Podle § 170 odst. 1 písm. d) zákona č. 182/2006 Sb. o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenčního zákona) se v insolvenčním řízení neuspokojují žádným ze způsobů řešení úpadku, není-li dále stanoveno jinak, mimosmluvní sankce postihující majetek dlužníka, s výjimkou penále za nezaplacení daní, poplatků, cla, pojistného na sociální zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného za veřejné zdravotní pojištění, pokud povinnost zaplatit toto penále vznikla před rozhodnutím o úpadku. Je zřejmé, že stěžovateli uložená pokuta nepatří mezi zákonem uvedené výjimky a lze ji považovat za

mimosmluvní sankci postihující jeho majetek. Za takové situace nelze dospět k závěru, že v této věci jde o práva a povinnosti, které se týkají majetkové podstaty nebo které mají být uspokojeny z majetkové podstaty. Pouze taková řízení se prohlášením konkurzu přerušují v souladu s § 263 odst. 1 insolvenčního zákona. Z toho důvodu se insolvenční správce nestal účastníkem soudního řízení namísto úpadce. Podle ustanovení § 266 odst. 1 písm. b) insolvenčního zákona se prohlášením konkurzu nepřerušují řízení o přestupcích a jiných správních deliktech. I tato úprava podpůrně svědčí tomu, že není důvodu přerušovat v důsledku prohlášení konkurzu na majetek stěžovatele ani následné soudní řízení o přezkumu zákonnosti rozhodnutí vydaného v řízení o jiném správním deliktu. Nejvyšší správní soud proto nadále jednal v řízení o kasační stížnosti se stěžovatelem.

[14] Stěžovatel v podané kasační stížnosti setrval na tom, že správní orgány měly vzniklou důkazní situaci vyhodnotit jinak, popř. měly nechat vypracovat revizní znalecký posudek, který by vysvětlil tvrzené rozpory v předložených odborných vyjádřeních. Jeho stanovisko je v tomto ohledu konzistentní a zastával je nejen v soudním řízení, ale již v řízení před správním orgánem. Stěžovatel však se v kasační stížnosti neomezil na tvrzená pochybení krajského soudu. Její podstatnou část totiž tvoří shrnutí předchozích výhrad proti postupu správních orgánů.

[15] Je vhodné připomenout, že správní spis obsahuje Požárně bezpečnostní řešení, které vypracoval Ing. J. H., autorizovaný inženýr pro pozemní stavby, podle kterého zateplení objektu nezvyšuje jeho požární zatížení. Dále je součástí správního spisu Odborné vyjádření B. B., podle kterého se při dodržení požadavků stanovených v požárně bezpečnostním řešení nezvyšuje požární zatížení celého objektu. Na druhé straně bylo v průběhu odvolacího řízení do spisu založeno Vyjádření k žádosti o posouzení požárně bezpečnostního řešení, které vypracoval Hasičský záchranný sbor Karlovarského kraje. Podle něj nebylo požárně bezpečnostní řešení stavby zpracováno oprávněnou osobou a zateplení objektu není zhodnoceno dle příslušného ustanovení státní normy. Správní orgán rovněž opatřil Posouzení dodatečného zateplení objektu, které vypracoval Bc. J. P. Ten uvedl, že stavební úprava byla chybně zařazena do změn staveb skupiny I. Za nedostatečné považoval vyhodnocení, týkající se použitého zateplovacího systému EXTHERM, pokud jde o odpadávání jeho hořlavých částí. Rovněž vytkl nesprávnou tloušťku použitého polystyrenu, která je na různých místech posouzení uváděna různě. Proto závěry přijaté v Požárně bezpečnostním řešení a v Odborném vyjádření nepovažoval za správné.

[16] Stěžovatel namítl, že správní orgán nemohl přezkoumávat správnost znaleckého vyjádření a nahrazovat jej vlastním úsudkem. Pokud o něm měl pochybnosti, měl ustanovit znalce a nechat vypracovat znalecký posudek. Bylo úkolem žalovaného, aby výše uvedené důkazní prostředky vyhodnotil a aby řádně a podrobně zdůvodnil závěr, ke kterému dospěl. Krajský soud se ve svém rozhodnutí následně musel zaměřit na to, zda tyto důvody ob stojí v konfrontaci s uplatněnými žalobními námitkami.

[17] Správní orgán ustanoví ve správním řízení znalce v souladu s § 56 správního řádu tehdy, závisí-li rozhodnutí na posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí, které úřední osoby nemají, a jestliže odborné posouzení skutečností nelze opatřit od jiného správního orgánu (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2010, čj. 1 Afs 71/2009 - 113, dostupný na www.nssoud.cz). V souladu s tímto ustanovením

stavební úřad postupoval, pokud vyžádal odborné posouzení, zda mohlo v tomto případě provedení stavebních úprav ovlivnit požární bezpečnost stavby. Pouze v negativním případě totiž mohla být v souladu s § 103 odst. 1 písm. h) stavebního zákona provedena stavební úprava bez stavebního povolení.

[18] Stěžovatel nepředložil ve správním řízení v rámci důkazních návrhů znalecký posudek, jímž by odůvodňoval správnost provádění zateplení domu bez stavebního povolení. Proto chybí výchozí předpoklad kasačního tvrzení, že rozpory mezi závěry odborných vyjádření nemůže rozhodující správní orgán překlenout pouze tím, že je vyhodnotí a poté se k některému z nich přikloní, ale je třeba zadat k vypracování tzv. revizní znalecký posudek. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 6. 2007, čj. 7 As 29/2006 - 51, vyslovil, že zákon č. 71/1967 Sb. nezná vyjádření podávané znalcem, ale zvolí-li správní orgán takový postup a požádá znalce o podání odborného vyjádření, nejedná se o znalecký posudek ve smyslu § 36 citovaného zákona. Takové vyjádření má povahu jiného důkazního prostředku, který správní orgán hodnotí v souladu s § 34 odst. 5. Nejvyšší správní soud neshledal žádný důvod, pro který by toto pravidlo nemělo platit i za účinnosti zákona č. 500/2004 Sb. Rovněž tak není podstatného rozdílu, zda znalecké vyjádření předkládá účastník správního řízení, či zda jej předtím vyžádal správní orgán. Správní orgány proto postupovaly správně, pokud Odborné vyjádření B. B. hodnotily podle § 50 odst. 4 správního řádu ve vztahu k ostatním důkazním prostředkům a nepřistoupily k zadání znaleckého posudku jenom proto, že ve věci podal odborné vyjádření znalec.

[19] Právní předpisy nedávají výslovnou odpověď na otázku, zda je třeba v případě zateplení pláště budov žádat o vydání stavebního povolení. Právě proto, že mohou být použity různé stavební materiály a mohou být prováděny různé stavební úpravy, nelze v tomto smyslu vyslovit obecné pravidlo a je třeba v každém případě individuálně zkoumat, zda byly splněny podmínky pro provedení stavební úpravy bez stavebního povolení. Proto na věci nemůže nic změnit sdělení stavebního úřadu v Chebu ze dne 5. 10. 2007, čj. 2639/2007/SU/Šin-2/Šin., které v soudním řízení předložil stěžovatel. Z připojeného přípisu stěžovatele totiž vyplývá, že uvedené sdělení bylo vydáno k žádosti, která se týkala rekonstrukce jiného panelového domu a rovněž z něj nejsou zřejmé konkrétní podrobnosti zamýšlené rekonstrukce.

[20] Krajský soud proto postupoval správně, pokud zkoumal, zda žalovaný žalobou napadené rozhodnutí řádně odůvodnil právě se zřetelem k rozdílným závěrům, které jsou ve vyjádřeních uvedeny. Rovněž správně zdůraznil, že stěžovatelem předložené listiny nejsou odborným vyjádřením příslušného dotčeného správního orgánu, kterým je Hasičský záchranný sbor. Rozhodným kritériem, zda je či není třeba pro stavební úpravu stavební povolení, je pouhá možnost, že provedení negativně ovlivní požární bezpečnost, nikoli jistota v tom, že k tomu skutečně dojde. Krajský soud správně shledal odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí jako dostatečné. Žalovaný se podrobně zabýval tím, proč nemohl přisvědčit odborným vyjádřením, která v řízení předložil stěžovatel. Bylo tak tomu především v důsledku obsahu Stanoviska Hasičského záchranného sboru a Posouzení vypracovaného Bc. J. P. Žalobou napadené rozhodnutí správně porovnává jednotlivá zjištění, která jsou obsažena v předložených vyjádřeních, zabývá se správností zařazení změny stavby do skupiny I podle ČSN 73 0834, přílohy A a podrobně zdůvodňuje, proč

nelze učinit závěr, že se požární zatížení předmětné stavby po provedení stavebních úprav nemůže zvýšit.

[21] Kasační stížnost směřuje pouze do způsobu hodnocení důkazních prostředků a neuplatňuje konkrétní námitky týkající se obsahu jednotlivých odborných vyjádření. Přesto Požárně bezpečnostní řešení vypracované Ing. H. neústí v závěr, že požární bezpečnost nemohou stavební úpravy negativně ovlivnit, ale v tvrzení, že zateplení objektu nezvyšuje požární zatížení celého objektu. Správní orgán a následně krajský soud správně upozornili na rozdíl, pokud právní předpis požaduje, aby stavební úprava ani nemohla ovlivnit požární bezpečnost, na rozdíl od situace, kdy stavební úprava požární bezpečnost objektivně neovlivní. Tvrzení, že předmětná stavební úprava nezvyšuje požární zatížení objektu, tudíž nemusí automaticky znamenat, že požární bezpečnost ani ovlivnit nemůže.

[22] Zřetelně se uvedený rozdíl projeví v souvislosti s Koordinovaným závazným stanoviskem Hasičského záchranného sboru Karlovarského kraje ze dne 17. 6. 2008, čj. HSKV-667/SO-2008. Stěžovatel uvedené stanovisko zmiňoval dne 5. 5. 2009 v řízení před krajským soudem. Z jeho obsahu však vyplývá, že jde o souhlasné stanovisko vydávané podle § 10 odst. 6 zákona č. 239/2000 Sb. o integrovaném záchranném systému. Podle uvedeného ustanovení je hasičský záchranný sbor kraje dotčeným orgánem v územním a stavebním řízení z hlediska ochrany obyvatelstva. Sám stěžovatel uvedl, že v mezidobí bylo zahájeno stavební řízení, které bylo vyvoláno nikoli stěžovatelem, ale vlastníkem objektu. Mezi podklady, které žadatel o stavební povolení musí stavebnímu úřadu předložit (§ 110 odst. 2 stavebního zákona), patří i stanovisko dotčeného orgánu na úseku požární ochrany. Tím, že je uvedené stanovisko souhlasné, však nelze zpětně odůvodňovat splnění podmínek pro uskutečnění stavební úpravy bez stavebního povolení. Takový postup by byl jistě absurdní. Souhlasné stanovisko dotčeného orgánu pro účely stavebního řízení a rozhodování o vydání stavebního povolení má jinou povahu než požárně bezpečnostní řešení, které vypracovala soukromá osoba. Při vydání stanoviska dotčeného orgánu ve stavebním řízení je k dispozici též projektová dokumentace, která umožňuje podrobnější vyhodnocení zvoleného stavebního řešení z požárně bezpečnostního hlediska. Vyjádření předložená předtím, než se vlastník nemovitosti rozhodl podat žádost o vydání stavebního povolení, neodůvodňovala realizaci úpravy stavby bez stavebního povolení. To však neznamená, že jen proto nelze následně, při splnění zákonných podmínek, souhlasné stanovisko a následně stavební povolení vydat. Proto ani výše uvedené souhlasné stanovisko nemění nic na závěru o nedůvodnosti podané kasační stížnosti.

[23] S odkazem na shora uvedené důvody Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá tedy právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s.). Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.), Nejvyšší správní soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu podle obsahu soudního spisu nevznikly náklady řízení nad rámec běžné činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 12. července 2011

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu